

ע"פ 102/20 - ג'האד אבו נג'מה נגד מדינת ישראל, פלוני, פלוני

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 102/20

ע"פ 103/20

לפני:

כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופט א' שטיין

המערער בע"פ 102/20:

ג'האד אבו נג'מה

המערער בע"פ 103/20:

אמין אבו נג'מה

נגד

המשיבים:

1. מדינת ישראל
2. פלוני
3. פלוני

ערעורים על פסק הדין בת"פ 16520-01-18 שניתן
ביום 20.11.2019 על ידי בית המשפט המחוזי
ירושלים (השופטת ח' מאק-קלמנוביץ)

תאריך הישיבה:

כ"ח בכסלו תשפ"א (14.12.2020)

בשם המערער בע"פ 102/20:

עו"ד לאה צמל

בשם המערער בע"פ 103/20:

עו"ד רמי עותמאן

בשם המשיבים:

עו"ד שאול כהן

פסק-דין

עמוד 1

השופט א' שטיין:

1. המערערים שלפנינו, אמין וג'האד אבו ניג'מה, אב ובנו, הורשעו על ידי בית המשפט המחוזי ירושלים – לאחר ניהול הוכחות בגדרו של ת"פ 16520-01-18 (השופטת ח' מאק-קלמנוביץ) – בנשיאת נשק שלא כדין (הבן ג'האד, להלן: ג'האד) ובנשיאת נשק שלא כדין ובחבלה בכוונה מחמירה (האב אמין, להלן: אמין). בעקבות הרשעה זו, השית בית משפט קמא על ג'האד, לצד עונשים נלווים, 40 חודשי מאסר בפועל, ואילו אביו, אמין, נידון לשבע שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, וכן חוייב לשלם לנפגעי העבירה פיצוי כספי בסך של 15,000 ₪. בערעוריהם דכאן, תקפו אמין וג'האד את הרשעתם בטענה כי מן הדין היה לזכותם מהעבירות בהן הורשעו, ולמצער הלינו על אורכן של תקופות המאסר שהושטו עליהם. בגמר הדיון בערעורים ובעקבות הערותינו, חזרו בהם המערערים מהערעורים על ההרשעה ומיקדו את טענותיהם בעונשי המאסר שהושטו עליהם כאמור.
2. הרקע לעבירות שנעברו על ידי המערערים הוא סכסוך אלים בין קרובי משפחה שהנסתר בו עולה על הגלוי. במסגרתאותו סכסוך אלים, ג'האד הביא אקדחים לזירת ההתגוששות בין הניצים ומסר את אחד האקדחים לאביו אמין. אמין מסר את האקדח לבנו האחר, מחמוד, והורה לו לירות לעברו של ברכאת אבו ניג'מה. מחמוד עשה כדברו וירה לעברו של ברכאת מספר יריות. כתוצאה מהירי, נפגע ברכאת בבטנו וברגלו ונזקק לטיפול בבית החולים. מחמוד נמלט מזירת העבירה ולא אותר עד עצם היום הזה. ג'האד לא היה שותף לפגיעה בברכאת ועל כן הוא הורשע בנשיאת נשק בלבד. חלקו של אמין במעשי האלימות היה, מן הסתם, גדול יותר: הוא נמצא אשם בנשיאת נשק ובגרימת חבלה בכוונה מחמירה כמבצע בצוותא חדא.
3. ג'האד מלין על חומרתו של עונש המאסר שהושט עליו, אך בטרניה זאת אין ממש. לפי מדיניות הענישה העכשווית, שעניינה החמרה בלתי מתפשרת עם מבצעי עבירות הקשורות לנשק חם, תקופת מאסרו – 40 חודשים – היא בגדר עונש מידתי (ראו והשוו: ע"פ 27/17 בסל' מדינת ישראל (12.12.2017)). בהקשר זה יש לזכור כי ג'האד הביא מספר כלי נשק לזירת ההתגוששות, ועל ידי כך הפך את עצמו לאחד השחקנים המרכזיים שנטלו חלק בסכסוך האלים. בשל כך, בצדק החליט בית משפט קמא כי מן הדין להחמיר בעונשו.
4. הנני סבור אפוא כי ערעורו של ג'האד צריך להידחות.
5. כפי שכבר צויין, אמין נדון בגין מעשיו לשבע שנות מאסר בפועל – עונש שנמצא באמצע המתחם של 5-9 שנות מאסר שקבע עבורו בית משפט קמא. בגזרו עונש זה על אמין, בית המשפט התחשב בגילו (בן 56 בעת מתן גזר הדין), בהיותו בעל משפחה ומפרנסה, ובכך שלא נרשמו לחובתו הרשעות קודמות משמעותיות. כמו כן התחשב בית המשפט בכך שאמין ומשפחתו נאלצו לעזוב את ביתם למשך שנה תמימה ושילמו פיצוי כספי לנפגעי העבירה במסגרת הליכי הסולחה, וכן בכך שהלה היה עצור באיזוק אלקטרוני במשך תקופה ממושכת. לחובתו של אמין נזקפה העובדה שהוא בחר לכפור במיוחס לו ולנהל הוכחות, ולא נטל אחריות למעשיו.
6. בתום הדיון בערעורו של אמין חל מפנה: הוא חזר בו מערעורו על ההרשעה, הודה במעשיו וקיבל אחריות עליהם. כמו כן שמענו מפיו של סניגורו על הפיצוי המשמעותי שהלה שילם לנפגע העבירה ולמשפחתו. בנסיבות אלו, וכן בהתחשב בגילו של אמין, בהיותו מפרנס משפחה, ובהיותו נעדר עבר פלילי רלבנטי-הנני סבור כי טוב נעשה אם נעמיד את עונשו בתחתית המתחם אשר נקבע בעניינו על ידי בית משפט קמא.

7. סבורני אפוא כי עלינו לקבל את ערעורו של אמין על חומרת העונש ולהעמיד את תקופת מאסרו על 5 שנים.

8. סוף דבר הוא שערעורו של ג'האד אבו ניג'מה, ע"פ 102/20, נדחה, ואילו ערעורו של אמין אבו ניג'מה, ע"פ 103/20, מתקבל באופן שחלק 7 שנות מאסר בפועל, אשר הוטלו עליו על ידי בית משפט קמא, הלה יירצה 5 שנות מאסר בפועל. שאר חלקי גזר הדין שניתן בעניינו של מערער זה יישארו על כנם.

ש ו פ ט

השופט מ' מזוז:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופט ג' קרא:

אני מסכים.

ש ו פ ט

הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט א' שטיין.

ניתן היום, י"ד בטבת התשפ"א (29.12.2020).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט

